Analize și opinii

Miron Manega: Descompunerea invizibilă a unei națiuni

Acum 8 seconds 1 Vizualizari 3 Timp de citire

Există o moarte mai subtilă decât prăbușirea sub invazii sau revolte: moartea lentă, silențioasă, în care o națiune se stinge fără să-și dea seama. România nu este astăzi o țară cucerită, ci una abandonată din interior. Declinul său nu poartă zgomotul armelor, ci ecoul deciziilor impuse din afară și al complicităților dinăuntru.

În plan economic, România este un organism canibalizat din interior. Industriile sale strategice au fost distruse sau vândute pe nimic, terenurile fertile au fost acaparate de capital străin, iar forța de muncă s-a risipit în exod.

Economia a devenit o caricatură de suveranitate: importăm ce produceam, exportăm materii brute și muncă ieftină. Capitalul românesc este sufocat în fașă, iar decizia financiară este transferată către entități supranaționale. Nu mai există proiect național de dezvoltare, ci doar adaptare pasivă la interesele altora. Aceasta nu este doar o pierdere economică, ci o pierdere ontologică: când nu mai produci, încetezi să exiști cu sens în lume.

Dacă economia este un trup golit, politica este o mască fără chip. România nu mai este condusă, ci administrată. Alegerile nu mai sunt exerciții de voință populară, ci ritualuri de revalidare a acelorași elite

In locul unui stat conștient de sine, avem o administrație care lucrează împotriva celor pe care ar trebui să-i reprezinte.

Dar poate cea mai gravă formă de dezintegrare este cea care atinge sufletul unei națiuni. Românii nu mai știu cine sunt. Educația a fost golită de conținut formator, cultura a fost marginalizată sau comercializată vulgar, memoria colectivă – diluată într-un prezent perpetuu, fără rădăcini și fără orizont. Simbolurile care odinioară coagulau poporul (limba, religia, istoria, teritoriul) sunt ridiculizate, relativizate, sau pur și simplu uitate.

Peste cinci milioane de români au plecat din țară. Cei rămași trăiesc, adesea, într-un climat de nesiguranță, alienare și neîncredere. Națiunea nu mai funcționează ca un întreg: este o sumă de fragmente care nu se mai recunosc între ele.

Dezintegrată geografic, social și moral, România devine un spațiu locuit, dar tot mai puțin o comunitate vie. România nu este un stat distrus în sens clasic nu a fost înfrântă pe câmpul de luptă, nu a fost oficial colonizată. Și tocmai de aceea tragedia este mai profundă. E moartea lentă a unei țări care nu mai știe de ce există. O țară care nu mai are un de ce, și prin urmare nu mai poate construi niciun cum. Aceasta este forma cea mai gravă a dezintegrării: când nu mai lupți, nu pentru că ai pierdut, ci pentru că nu mai știi ce ai de apărat.

Autor: Miron Manega, Jurnalist

Sursa: https://www.art-emis.ro/analize/descompunerea-invizibila-a-unei-natiuni

Despre autor

editor